

og jeg kan helt tilslutte mig det, som justitsministeren sagde til dette punkt.

Punkt to drejer sig om aktindsigt i sager om ny lovgivning. Her vil jeg tilslutte mig fru Birthe Rønn Hornbechs betragtninger om åbenhed i de sager. Det må være muligt for en regering at arbejde med lovforslag, uden at det nødvendigvis kommer ud i offentligheden. Hvor ville vi være henne, hvis det skulle være offentligt, hvad der foregik i forbindelse med f.eks. et lovforslag, som bliver til i Skatteministeriet, og som har til hensigt at lukke forskellige skattehuller? Det tror jeg næppe heller SF kunne gå ind for.

Punkt tre er pligt til at føre offentligt tilgængelige journalister og postlister. Der synes jeg, at reglerne, som de er i dag, er ganske udmærkede, idet man skal angive, hvilken sag man ønsker aktindsigt i. Det er et godt princip. Vi opfatter SF's forslag – det fremgik også af vores ordførers indlæg sidste år – som et ren og skær beskæftigelsesprojekt, der alene har til hensigt at få en masse mennesker til at betjene borgerne ved at udarbejde lister.

Så er der det fjerde punkt, nemlig offentlighed omkring EU-dokumenter, og på dette punkt er jeg også helt enig med justitsministeren. Det Konservative Folkeparti ønsker mest mulig åbenhed i EU, men sådanne beslutninger skal træffes i EU, således at landene er enige om, hvordan åbenheden skal realiseres. Alt andet ville være selvmål.

Alt i alt: Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Det her er en lang og sej kamp; SF fremsætter jo troligt forslaget samling efter samling, men jeg vil godt tillade mig den bemærkning, at det da ser ud til, at fronterne viger lidt år for år. Reaktionen fra den nu siddende regering er lidt mere positiv i år, for så vidt angår journalisterne og postlisterne. For så vidt angår større offentlighed omkring forvaltningens håndtering af lovgivningsanliggender, planlagt lovgivning, er der også en noget større imødekommenhed end sidste år, og det er vi som regeringsparti fra Det Radikale Venstres side glade for.

Vi har nok en lidt anden indgang til disse emner end de to foregående ordførere, dvs. ordførerne fra Venstre og Det Konservative Folkeparti. Vi mener, at der på området er emner, der stadig væk egner sig til en fortsat forbedring, og jeg tror, det er klogt at sætte hælene i i de kommende måneder og år, når det gælder offentlighedsloven.

Jeg fornemmer nemlig, at der fra anden side er angreb på vej fra folk, som mener, at offentlighed i forvaltningen er alt for fremskreden. Det er sjovt nok, at det nu kommer fra netop disse folk, og jeg er spændt på at høre, hvad den næste ordfører som repræsentant for Fremskridtspartiet vil sige. Det var jo om nogen dem, som i 1970'erne og 1980'erne slog sig op som dem, der førte an mod de såkaldte skrankepa-ver, og dengang var det så nogle af os, der måtte passe på, at det ikke løb for langt, så de offentligt ansatte blev lagt for had. Det kan også være interessant at vente på, hvad Dansk Folkeparti vil sige lidt senere, for det handler vel om, at forvaltningen er til for borgernes skyld, for os alle sammen, for samfundets skyld.

Nu er der mange, der mener, at offentlighedsloven tillader utidig snagen i personlige forhold hos de offentligt ansatte. Det mener jeg bestemt ikke loven hjemler. At der er mulighed for, at nogen gør det, må hænge sammen med en forkert forvaltning af loven. Det er godt nok ikke det forslag, som er til behandling i dag, men jeg kan forudse, at det er noget, der vil dukke op ude i horisonten. Umiddelbart før påske var der en hidsig debat om det, men nu er den måske faldet lidt til ro, efterhånden som instanserne rundt omkring i Danmark har fundet ud af, hvad der rent faktisk står i loven.

Men de to punkter, jeg har nævnt, er vi også fra mit parti indstillet på, at der snart bør og må ske noget på.

For så vidt angår EU-dokumenter, er det ikke så let at regulere alene fra dansk nationalt hold, og ihvorvel vi kan have stor sympati – og jeg tror i hvert fald ud fra de ydre erklæringer, at der generelt er meget stor sympati i Folketinget, for så vidt angår større åbenhed i disse sager – er vi oppe imod nogle principper, vedtagelser og regler, som gælder i EU-sammenhæng, og som gør det vanskeligt. Derfor skal hovedparten af dette slag stå på vores regeringskonference, sådan som justitsministeren også har redegjort for det, og på baggrund af regeringens holdning.

Et af de grå områder, hvor det er svært at skære igennem, har med de statslige aktieselskaber at gøre. Jeg synes, at justitsministeren på fortrinlig vis har søgt at udrede forholdene, og er der ting, som yderligere skal belyses, må vi under det kommende udvalgsarbejde tage et nøk mere i Retsudvalget. Det samme gælder afgørelser om aktindsigt truffet af de private institutioner, der umiddelbart er omfattet af